

पूर्व-पश्चिम
राजमार्गको सवाई

समाजशास्त्र

समाजशास्त्र का अर्थ और परिभाषा

समाजशास्त्र

पूर्व-पश्चिम राजमार्ग
को
सवाई

प्रकाशक
श्री ५ को सरकार, पञ्चायत मंत्रालय
प्रचार विभाग

पहिलो पटक १५,०००

वि. सं. २०२०

“क” श्रेणी

पूर्व-पश्चिम राजमार्गको सवाई

सून सून पन्चहो म केहि भन्छु
पूर्व पश्चिम राजमार्गको सवाई कहन्छु ।
दुई हजार अठार साल मार्ग गते तिन
हाम्रा राजा महेन्द्रले हुकुम दिए सुन ॥

बाटो घाटो हाम्रो नभै देशको भलो हुन्न
देशको भलो नभैकन हाम्रो भलो हुन्न ॥
नेपालीको पहिलो खांची मेची काली बाटो
बनाउ भनि चिच्याउँछ नेपालको माटो ॥

शताब्दीको अज्ञानता गरिबीलाई फाल्न
नयाँ युग हिंडन सक्ने नयाँ ज्योति बाल्न ।
नेपालीको पसिनाले नेपाल बनाउन
विकासको संगीतले धरती रसाउन ॥

नेपाली हो जाग अब शुभकर्ममा लाग
इतिहासले गर्न थाल्यो यो बाटोको माग ।
मेची काली बाटो बने सबको हुन्छ भलो
थाल थाल वाटो खन्न नगर है ढीलो ॥

धनका हामी गरिबछौं मनका हामी धनी
आफ्नै खुट्टा दरो पारी फेर्नु पर्‍यो जुनी ।
सानोलाई सानो मानी हामी हेर्दैनौं
ठूलोलाई ठूलो मानी हामी झुक्दैनौं ॥

आजसम्म हामी जियौं आफ्नै सान मानमा
भोली पनि हामी अडौं नेपाली इमानमा ।
हार भन्ने यो देशको माटो भित्र छैन
प्रकृतिले आजसम्म साथ छाडेको छैन ॥

नेपाल तिम्रो बनाउने भयो अब बला
यो दिन पनि उम्क्यो भने सबै पर्छौं फेला ।
नेपाली हो होष्टे हैसे मात्र गरी देऊ
चोखो दिलले एक हात मात्र खनी देउ ॥

तिम्रो हाम्रो पुरूखाको स्वप्न पुरा हुन्छ
एकै दिनमा मेची देखि महाकाली हुन्छ ।
चाहे पुगौं चन्द्रलोक चाहे इन्द्रलोक
मेची काली उन्नतिमा हाम्रो सुख दुख ॥

हाम्रा राजा महेन्द्रले कहे ठुलो कुरा
मेची देखी महाकाली बाटो बनाउ पूरा ॥

विदेशीको मूख मात्रै किन यसै ताकने
सूर वीर तन्नेरी हो किन यसै थाकने ।
अब आफ्नै पौरखले आफू चिनाउने
अब आफ्नै मेहनतले दश फूलाउने ॥

प्रकृतिले दिएको छ धनको ठुलो रास
अझै उल्टो गछीं हामी पराईको आस ।
चिनाउंदै दाजुभाई हटाउँदै फाटो
खनौं पहिले मेची काली जोर्ने नयाँ बाटो ॥

तराईको मैदानमा रेल कुदाईछौ
पहाडका कान्ला कान्ला मटर पुराईछौ ।
पहरा र पाखा फारी पौरख देखाईछौ
मेची काली जाने बाटो चाँडो बनाईछौ ॥

गाउँले दाई गाउँमा चलाउ निर्माणको भेला
हात भरी ठेला पार्ने भयो अब भेला ।
यस्तो बेला यसै गए पछुताउनु पर्ला
नेपालका तन्नेरी गै विदेशमा मर्ला ॥

सबका साजा राजा माथी गरी अब भर
 बाटो खन्ने ज्वावल बोकी अब अघि सर ।
 हाम्रो घरको करेसामा पुग्ने पहिलो राजा
 हामीलाई बजाउ भन्छन् निर्माणको बाजा ॥

नेपाली हो सोच अब सोच अब सोच
 हृदयमा देश प्रेम शिक नया जोस ।
 आफ्नो जन्म भूमिलाई स्वर्ग जस्तो पार्न
 छाडनु हुन्न कसैले नी पाईला अघि सार्न ॥

जुन माटोमा जन्मीएर जून माटोमा अड्यौं
 सुख दुःख भोगी जहाँ हाँसी खेली रह्यौं ।
 त्यै देशको कथा भन्छु सुन दिई ध्यान
 हित हुन्छ के गरेमा यस कुरालाई जान ॥

नेपालको दक्षिण भारत उत्तर हिमाल
 पश्चिम बग्ने काली गंगा पूर्व मेची पुछार ।
 सेता अग्ला चुचुराले मुकुट झैं घेरेको
 हिमाल चुली मुनी हाम्रो नेपाल रहेको ॥

सुन बग्ने नदी नाला चाँदि फूलने वन
 खेती पाती जडी बुटी यो देशको धन ।
 तराईको मैदानमा धानको बाला झुल्छन्
 पहेँल पुर तोरी फूल तारा जस्तै फूल्छन् ॥

हिमालका मकै कोदो गहत जूनेलो
 डांडा डांडा लटरम्म फल फूल रसिलो ।
 काफलु र असेलुले लोभ्याउँछ मन
 कस्तुरीको बासनाले गम्काउँछ वन ॥

बाहुन क्षेत्री नेवार गुरुङ भोटे मगर राईले
 तेली थारू दनुवार एकै देशका भाईले ।
 आफ्नो देश बनाउन पौरख गरी साराले
 वस्ती यहाँ बसालेथे पसीनाको धाराले ॥

झुल्के घाम सधैं च्याउँछ सांझ र बिहान
 मन्दौरका गजुर दिन्छन् सधैं वरदान ।
 भेरीको संचार ल्याउँछ करेसोको बादल
 तराईगाउँछ ढोलकमा पहाड ठोक्छ मादल ॥

जनक जस्ता कर्मयोगी थिए यहि देशमा
 बुद्ध जस्ता ज्ञानी पनि जन्मे यहि देशमा ।
 शिव जस्ता योगी बसे रक्षा गर्नलाई
 रिषी मुनी तप गर्थे यै थलोमा आई ॥

यै देशमा छ धरतीको शान हिमालय अग्लो
 एसीयामा गाड्यो जस्ले स्वतन्त्रको भैलो ।
 आजको यो शुभ घडी नजान देउ खेर
 नेपाली हो नेपालको इतिहास हेर ॥

यहाँ पहिले साना साना राज्यहरू थियो
 आपसमा काट मार दूर्षाद्वेष थियो ।
 चन्द्र सूर्य झण्डा मनी नेपाल सुहायो
 महेन्द्रको पुरखाले विशाल गरायो ॥

चन्द्र सूर्ये झण्डा हाम्रो सधैं फहराउँछ
 हिमालय मुनी हाम्रो नेपाल लहराउँछ ।
 वीरहरूले मरी मेटेी यसलाई अडाए
 नेपालीले नेपाललाई फूलबारी बनाए ॥

क्यै कुराको कमि छैन हाम्रो यस देशमा
 मिली जुली काम गरे जेपनि छ यसमा ।
 सून खानी तामा खानी हाम्रै बाटो हेछन्
 नून खानी पगलीएर सुनकोशीमा झर्छन् ॥

जंगलका जडी बुटी हामीलाई डाक्छन्
 पाखा पति वगर चहुर हाम्रै गुहार माग्छन् ।
 प्रकृतिले हामीलाई नदिएको हैन
 दुर्दशाले गर्दा खेरी हरि दियो चैन ॥

एक वखत हामीहरू थिचिएका थियौं
 जहानिया राज काजमा मिचिएका थियौं ।
 हाम्रो मनको धोको सँधै मनै भित्र हुन्थ्यो
 घाँसे फूल जस्तो भई त्यसै झर्नु पर्थ्यो ॥

बाटोघाटो धारा पूल बाँध पईन पनि
 कल्ले आई बनाई दिन्थ्यो हाँच्रो लागी भनि ।
 अन्याईले हामीलाई जोतेर नै मारे
 सँधै दुःख कष्ट दि बिचल्लीमा पारे ॥

एक सत सम्म हामी पिसीएर मऱ्यौं
 सात सालमा क्रान्ति गरी नयाँ जुनी फेऱ्यौं ।
 तिआो हाँच्रो देश भित्र बिहानीले च्यायो
 राजा प्रजा मिली लड्दा प्रजातन्त्र आयो ॥

जनताका नाईकेहरू राज गर्नलागे
 जनताले स्वतन्त्रताको स्वास फेर्न थाले ।
 नेताहरू लागे जब आफनो स्वार्थ सोध्न
 प्रजातन्त्र मजाएर देशको ज्ञान बेचन ॥

एक दशसम्म यस्को खुबै बाटो हेऱ्यौं
 उभो जाने साटो हामी उँदो उँदो झऱ्यौं ।
 वीर जाती नेपालीको शीर झुकन लाग्यो
 शान मान विदेशीको खुट्टा पर्न लाग्यो ॥

देश भर लुट मार हाहाकार भयो
 सुख भन्दा जनताले उल्टो दुःख पायो ।
 यो देशको अस्तित्वलाई खतराले हेऱ्यो
 भविष्यको इतिहासलाई अन्धकारले घेऱ्यो ॥

असैह्य भो यस कुराले दुनियाका राजालाई
छट्पट भयो भित्रभित्रै नेपालीका साझालाई ।
नेपाल र नेपालीका एक मात्र साझा
साहसीलो कदम चाल्न अघि सरे राजा ॥

माथीबाट लादिएको प्रजातन्त्र फाली
यो देशलाई सुहाउने नयाँ ज्योती बाली ।
यै देशको हावा पानी माटो सुहाउने
चाँजो गर्न लागे राजा नेपाल उठाउने ॥

हाम्रो धर्म परंपरा संस्कृति मिल्ने
समयको अनुकुल जन इच्छा फूलने ।
शक्तिको र सम्पतिको गरेर जडान
राजाले नै ल्याई दिए सुनौलो विहान ॥

देश भर काम मामको पहिलो खाँचो टार्न
नेपाल र नेपालीमा माया प्रीति सार्न
धनिगरिब उच्च निच भेद भाव मासी ।
मेची देखि महाकाली एउटै माला गाँसी ॥

यो देशमा हर शक्तिको मूल फुटाउन
विकास र निर्माणको होड चलाउन ।
आह्वान गर्छन् हाम्रा राजा देश उठाउन
मेचीदेखि महाकाली बाटो बनाउन ॥

पृथ्वीले छरीएका नेपालीलाई गाँसे
 महेन्द्रले मेची काली जोर्न अब आँटे ।
 पृथ्वीको पुरूखाना नयाँ ज्योती आयो
 बल्ल आज नेपालीले उम्दा राजा पायो ॥

राजा आज्ञा शीरोपर गर सबै जनले
 बाटो बनाउ मेची काली तनमन धनले ।
 कुन देशको उन्नति भो बिना बाटो घाटो
 हेर सोच राम्रोसंग खन नया बाटो ॥

फार्नु पर्छ हामीले नै अन्धकार फाटो
 हामीले नै बनाउनु छ आफु हिंड्ने बाटो ।
 हामी उठे यो देशमा हरियाली छाउँछ
 हामी सुते यो देशमा बालूवाले गाउँछ ॥

आफ्नै देशमा जानलाई विदेश घुम्नु पर्ने
 लाज लाग्ने कुरा हो यो सवले बुझ्नु पर्ने ।
 मेची देखी महाकाली जब बाटो बन्छ
 तब मात्र नेपालीको भाग्य ढोका खुल्छ ॥

बाटो ' बने गाउँ गाउँमा वेसा सस्तो हुन्छ
 नेपालीले नेपालमै काम माम पाउँछ ।
 जति सक्थो चाँडो बनाउँ पूर्व पश्चिम बाटो
 पर्ति चउर ढुङ्गे भीर खनिदेउ पाटो ॥

धन हुनेले धन देउ जन हुनेले जन
 बाल बुढा तन्नेरी हो बार एक मन ।
 झारी आफ्नो पसीना देश आफ्नो पोस
 बाटो बनाउँ मेची काली तिनसय कोस ॥

सबै जनले होष्टे हैसे एकै मनले भन
 नेपालीले दिए हुने मेहेनत र श्रम ।
 थोपा थोपा मिलेर नै नदी बनी बग्छ
 एक एक गेडा मिली एक मुरी बन्छ ॥

भाला बर्छा गाल अब कोदाली बनाउ
 सावेल र पिकको मिठो संगीतमा रमाउ ।
 बल गरेर पहरामा छिन टोकी देऊ
 निधारको पसिनाले छारो टिप्न देऊ ॥

तन्नेरीले एक हात खनि दिए पुग्छ
 तरुनीले एक एक खेप माटो फाले हुन्छ ।
 मेची देखि महाकाली बाटो बन्छ बन्छ ॥

डाँडा काँडा मटर कुद्ला घारै घुरै गरी
 नयां नयां वस्ती बस्ला पाखा चउर मरी ।
 किसानले श्रमको मोल पूरा पूरा पाउला
 आफ्नै देशमा आफ्नै देशको मालतालआउला ॥

डोटीको भाई इलामको वैनी भेटन आउला
 धनकुटाको सुन्तला पाल्पालीले पाउला ।
 खप्तर्को निगालो तेरथुम पुग्ला
 बजाङको च्याखुरा भद्रपुर पुग्ला ॥

चितौनको तोरी रेलले नेपालगंज लग्ला
 तराईको धान रहर लेक बेसी पुग्ला ।
 हिमालको जडी बुटी धेरै बिक्री होला
 खपत हुँदा गुईचे गुरुङ बख्खु धेरै बुन्ला ॥

भोजपुरको च्यात्रङ नृत्य सल्यानीले हेर्ला
 थाक खोलाको सेब्रु नृत्य सप्तरीमा पुग्ला ।
 जनकपुरको मैथली गीत डोटीलीले गाउला
 काठमाण्डूको व्याचलीमा प्यूठानी रमाउला ॥

फूल चोकीको फलाम कर्नालीमा पुग्ला
 त्रिशुलीको बिजुलीले विरगंज रम्ला ।
 तराईको मजूर बोकि विल्डु लेक चढ्ला
 कस्तुरी र डाँफे बोकी साईलो तल झर्ला ॥

डम्फूबजाई आङबाबुले तमाङसेलो गाउला
 मादलमा वहनेले चुटके भाका ल्याउला ।
 ढोलकमा नथुमीले मैथनी गीत भ्याउला
 आफू चिनाई भाई भाई हृदय मिलाउला ॥

स्कूल बन्ला अस्पताल तिम्रो हाँचो गाउँमा
 मील खुल्ला बत्ति बल्ला देशका अनेक ठाउँमा ।
 हामी सुखि बन्दै जान्छौं देश धनि बन्ला
 तिम्री लेख इतिहास छोरा नाती पढ्ला ॥

खम्बाहरू गाडीने छन् टेलीफून तारका
 पक्की घर बन्दै जान्छन् नयाँ नयाँ पारका ।
 अबिरल रेल मटर कुदी नै रहन्छ
 खुम्चीएको देश हाँचो जन्याकजुरूक उठ्छ ॥

कुनै पनि देशको रक्षा बाटो नभै हुन्न
 कुनै पनि देश उँभो बाटो नभै जान्न ।
 युगौंको यो अज्ञानता फाल्न कालो दाग
 नेपाली हो मेचीकाली बाटो खन्न लाग ॥

आफ्नो देशलाई बनाउनु नभनि देउ पख
 मेची काली बाटो खन्न नमाने है धक ।
 विदेशीको दैलो बाटो आफ्नो घर जान
 स्वाभिमानि नेपालीलाई नमिलेको ठान ॥

पूर्व पश्चिम बाटो बने सुखि होलान सबै
 हाँचो रक्षा गर्ने सरकार बलियो होला तबै ।
 कुन ठाउँमा के के भयो अब के के हुन्छ
 देशभरको ताजा खबर सरकारलाई मिल्छ ॥

न्याय पाउँछ जनताले देशमा शान्ति छाउँछ
देशको भलो गर्न सरकार चारैतिर भ्याउँछ ।
नेपालीले नेपाली देख्ला नेपालीलाईचिन्ला ॥

एक कोटी नेपालीको भाग्य रेखा यै हो
हात दिन्छ नेपालका पाखा चउर भीर ।
बाटो खन मेची काली नबनी अजिर ॥

यो बाटोको गीत पहिले राजाले नै गाए
यो बाटोको डोब पहिले राजाले नै लाए ।
बोक बोक नेपाली हो कुटो र कोदाली
जोर अब नेपाली हो मेचीदेखि काली ॥

पूर्व शक्तिखट्टा देखि पश्चिम वनवास
पहाड तराई खोच खोचै बाटो बनाउ खासा ।
पहरामा छिनो ठोक बोक ईट माटो
मेचीदेखी महाकाली खन नयां बाटो ॥

उद्योग र उन्नतिको मूलद्वार यै हो
भविष्यको दैलो पोत्ने नयां ज्योति यै हो ।
जस्ले बाटो खन्यो उस्ले सुनको धुरी लायो
बाँचेसम्म सुख शान्ति मरे स्वर्ग पायो ॥

आज खन यो बाटोमा सूनको युग हिंडछ
 आज खन यो बाटोमा जूनको सिप अडछ ।
 बाटो बने विकासले नौलो प्रीति लाउँछ
 बाटो खन इतिहासले तिम्नो गीत गाउँछ ॥

श्री ५ को सरकार,
पञ्चायत मन्त्रालय,
प्रचार विभाग ।

मुद्रक:- श्री ५ को सरकारको छापाखाना
काठमाडौं, नेपाल ।